

Ѡ. Спаситель-тъ говори: *Азъ же глаголю вамъ, не клятися всяко. Буди же слово ваше, ей, ей: ни, ни: лишше же сею, Отъ неприязни Есть.* Матд. V, 34, 37.

В. Не запрещавалиса съ това и всака клятва въ дѣлахъ Общественныхъ?

Ѡ. Апостолъ Павелъ дѣла: *человѣцы большимъ кленутся, и всякому ихъ прекословію кончина во извѣщеніе клятва Есть: въ немъ же лишше хотя Богъ показати наслѣдникомъ Обѣтованія, непреложное совѣта Своего ходатайствова клятвою.* Евр. VI, 16, 17.

Отъ това требва да са заключи, че ако самъ Богъ за непреложно-то увѣреніе употребилъ клятвѣ: то колко повече дозволено ѣ, и требва намъ въ важны и необходимы случаи, по требваніе-то законнѣ-тъ властѣ, да употребяваме клятвѣ и присягѣ, съ благоговѣно и твърдо намѣреніе, Отнудъ да ѣ не измѣнаваме.

З а ч е т в ѣ р т ѣ ѡ з а п о в ѣ д ѣ .

В. Защо седмый, а не нѣкой дръгій день повелѣва васъ да са посващавя Богъ?

Ѡ. Защо-то Богъ въ шесть дни сзтвори мїръ, а въ седмый починалъ Отъ дѣла-та творенія.

В. Празднѣвалиса *сѣббѣтъ-тъ* въ Хрїстіанскѣ-тъ Църковѣ?

Ѡ. Не празднѣваса като сзвършенъ праздникъ, Обаче, въ память сзтворенія мїра и въ продълженіе прьконачално-то празднѣваніе, Отличаса Отъ дръгы-тъ дни съ Облегченіе-то Отъ поста-тъ.

В. Какъ же са исплнѣва въ Хрїстіанскѣ-тъ църковѣ четвърта-та заповѣдъ?

Ѡ. Празднѣваса такожде презъ всакы шесть дни седмый,